

den i denne Lov omtalte Maade, naar han kunde godtgøre, at han ikke havde været tiltalt eller straffet i Udlandet, thi det vil han nemlig kunne gøre ikke saa sjældent. Kan han ikke gøre det, ja, saa synes jeg, at han maa finde sig i ikke at kunne nyde Fordelelene ved denne Lov. Men der er jo mange Lande, hvor man har et System, der ligner vort i saa Henseende, at det ikke er saa vanskeligt for en Person (at tilvejebringe Attester fra Overigheden om, at han i den Tid, han har opholdt sig paa et Sted, ikke har været tiltalt eller straffet. Som sagt, jeg skal ikke foregribe, hvad det ærede Udvalg maatte beslutte sig til, men jeg vil blot gøre den Bemærkning, at det ikke forekommer mig, at der kunde være megen Betænkelighed ved at gaa saa vidt, at den, der havde været frabærende fra Landet, kunde saa Gresoprejsning, naar han kunde staffe de fornødne Beviser for, at han ikke i Udlandet havde været tiltalt eller straffet i den Tid, han havde været borte.

Chr. Nielsen: Jeg takker den højtæredede Justitsminister for hans Udtalelse. Ganste vist var hans Indrømmelse ikke saa stor, som jeg tænkte, at den kunde gøres, men jeg er glad ved, at der blev indrømmet saa meget, og hvis Udvalget vilde tage det op til Behandling, inden Lovforslaget kommer til 3dje Behandling her, vilde jeg sætte megen Pris derpaa.

Ordføreren (Steffensen): Udvalget skal naturligvis gerne tage Spørgsmaalet under fornyet Overvejelse, men jeg skal dog bemærke, at det ikke forekommer mig, at det vil være saa særdeles praktisk, naar den paagældende skal staffe Oplysninger om, at han ikke har været straffet i Udlandet. Thi ganste vist kan man i mange Tilfælde staffe Oplysninger om, at han ikke har været straffet i det og det Land, men naar en Mand er rejst til Udlandet, maa der desuden kræves autentiske Oplysninger om, hvor han har opholdt sig i Udlandet, thi ellers kunde Resultatet gerne blive det, at han staffede Oplysninger om, at han ikke var bleven straffet i det Land og i det Land, og saa imidlertid havde været et andet Sted henne, og var bleven straffet baade med den ene og den anden Straf. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt at blive staaende ved Reglen, som den er affattet, men tage det under Overvejelse skal Udvalget gerne gøre.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag af Udvalget:

„Forslag til Lov

om

Gresoprejsning uden Ansøgning.

Den, der har været straffet for en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal, saafremt Straffen er idømt for første Gang begaaet Forseelse af den nævnte Art og ikke har været højere end Fængsel paa Vand og Brød, indtræde i den fulde Besiddelse af de samme Rettigheder, som ellers opnaas ved Gresoprejsning efter Lov 3dje April 1868, naar der er hengaaet 10 Aar efter Dommens Afgivelse, og vedkommende har opholdt sig her i Landet i det nævnte Tidrum og ikke i den Tid paa ny har været tiltalt eller straffet for en saadan Handling. Om den efter nærværende Lov opnaaede Gresoprejsning er vedkommende berettiget til hos Stedets Politimester — i Kjøbenhavn Politidirektøren — at forlange en skriftlig Erklæring, der udstedes uden Betaling.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets eneste Paragraf, saaledes ændret (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Helsingør og Aalborg.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 1304 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 46 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Rådspræsidiets, da det er færdigt fra Rigsdagens Side.